

Sygn. akt IV P 116/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Wójcik
Ławnicy:	M. Ł. M. R.
Protokolant:	protokolant sądowy Kinga Poręba

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2017 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. H.

przeciwko Fundusz (...) spółka z o.o. w W.

o nagrodę jubileuszową

I. Oddała powództwo;

II. Zasądza od powódki W. H. na rzecz Funduszu (...) spółka z o.o. w W. kwotę 3 600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt IV P 116/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 sierpnia 2017 r.

W dniu 17 maja 2017 r. powódka W. H. wniosła pozew o zapłatę w postępowaniu upominawczym i zasądzenie od strony pozwanej Funduszu (...) Sp. z o.o. w W. nagrody jubileuszowej w kwocie 27.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Uzasadniając żądanie powódka podniosła, iż nagroda jubileuszowa przysługuje jej z tytułu przepracowania 40 lat.

Pracodawca odmówił przyznania powódce dochodzonego świadczenia argumentując, że takowe nie przysługuje pracownikom zajmującym stanowiska kierownicze w zakładzie, a powódka zajmuje stanowisko dyrektora oddziału.

Powódka wskazała więc równolegle, jako podstawę dochodzonego świadczenia art. 11² k.p. podnosząc, że inni pracownicy zajmujący analogiczne jak powódka stanowiska otrzymali przedmiotowe nagrody jubileuszowe.

W dniu 18 maja 2017 r. tut. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając żądanie pozwu w całości. /k. 59/

Strona pozwana złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty i wniosła o oddalenie powództwa w całości. /k. 61-66/

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, iż postanowienia Regulaminu Wynagradzania i Przyznawania Świadczeń Pracownikom Funduszu (...) z dnia 1 września 2015 r., nie znajdują zastosowania do dyrektorów oddziałów pozwanej jako osób zarządzających w imieniu pracodawcy zakładami pracy. W tym stanie rzeczy postanowienia te nie mają zastosowania do powódki, która zajmuje stanowisko (...) Spółka z o.o. Oddział – Zespół (...) w K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka W. H. od dnia 20 marca 1968 r. jest zatrudniona w Funduszu (...) Sp. z o.o. w W. Oddział – Zespół (...) w K.. Powódka nie była zatrudniona u strony pozwanej od 1 listopada 2003 r. do 31 sierpnia 2011 r. Od 1 września 2011 r. powódka została ponownie zatrudniona na czas określony na stanowisku Dyrektora Oddziału (...) K. Fundusz (...). Od 31 sierpnia 2012 r. powódka jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony.

/bezsporne/

Wynagrodzenie powódki wynosiło 6900 zł brutto.

/zaświadczenie k. 53/

W dniu 19 stycznia 2016 r. upłynęło 40 lat pracy powódki u pozwanego pracodawcy.

Powódka zwróciła się o wypłatę gratyfikacji jubileuszowej jako podstawę wskazując postanowienia § 7 ust. 6 pkt. 6 Regulaminu Wynagradzania i Przyznawania Świadczeń Pracownikom Funduszu (...) z dnia 1 września 2015 r..

/bezsporne/

Zgodnie z Regulaminem Wynagradzania i Przyznawania Świadczeń Pracownikom Funduszu (...) z dnia 1.09.2015 r. pracownikom przysługiwały nagrody jubileuszowe. W szczególności za przepracowane 40 lat pracy w wysokości 400 % podstawy wymiaru.

/bezsporne/

W okresie od 2001 r. do listopada 2015 r. premie jubileuszowe zostały wypłacone także osobom zajmującym stanowiska dyrektorów oddziałów i głównych księgowych. Od 22 grudnia 2015 r. pozwaną spółką kieruje nowy zarząd.

/bezsporne/

Na dzień nabycia uprawnień do nagrody jubileuszowej powódka była pracownikiem zarządzającym zakładem pracy. W myśl § 16 ust. 7 Regulaminu Organizacyjnego Spółki dyrektor reprezentuje oddział jako pracodawcę. Od dnia 29 stycznia 2016 r. uprawnienia powódki w zakresie zarządzania Oddziałem zostały ograniczone. W szczególności powódka musiała uzyskać zgodę jednego członka Zarządu Spółki na podejmowanie czynności w zakresie prawa pracy w stosunku do pracowników Oddziału zgodnie z art. 3¹ k.p.

/dowód: uchwała k. 94, pełnomocnictwo k. 95 zeznania pozwanego A. D. k. 159-160, korespondencja k. 154-156, umowa k. 157-158/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta osobowe i dokumenty, które na mocy art. 244 §1 k.p.c. oraz art. 245 k.p.c. korzystają z domniemania autentyczności i prawdziwości. Zeznania stron były w zasadzie zgodne ze sobą oraz z przedłożonymi do akt sprawy dokumentami - co do okoliczności faktycznych. Odmienna była natomiast interpretacja i ocena kompetencji powódki w zakresie zarządzania zakładem pracy. Strony różniły się co do oceny czy powódka była osobą zarządzającą zakładem pracy w imieniu pracodawcy.

Wobec powyższego Sąd dał wiarę zeznaniom stron w zakresie okoliczności faktycznych. Twierdzenia procesowe stron oraz opinie i oceny nie podlegają weryfikacji pod względem wiarygodności gdyż nie stanowią środków dowodowych będących podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne i podlegało oddaleniu.

Zgodnie z § 9 ust. 4 Regulaminu Organizacyjnego z dnia 24 maja 2012 r. obowiązującego u strony pozwanej: Oddział jest pracodawcą w rozumieniu Kodeksu Pracy, dla wszystkich zatrudnionych w nim pracowników. W myśl § 16 ust. 7 Regulaminu Organizacyjnego Spółki, dyrektor reprezentuje oddział, jako pracodawcę w stosunku do wszystkich pracowników Oddziału.

Z powyższego wynika, iż Oddziały pozwanej są pracodawcami dla pracowników zatrudnionych w tych oddziałach, a dyrektorzy są osobami kierującymi oddziałami i prowadzącymi sprawy pracownicze w imieniu pracodawcy.

Art. 128 § 2 pkt. 2 k.p. stanowi, że: przez pojęcie pracownika zarządzającego w imieniu pracodawcy zakładem pracy, należy rozumieć pracownika kierującego jednoosobowo zakładem pracy i jego zastępców lub pracownika wchodzącego w skład kolegiального organu zarządzającego zakładem pracy.

W świetle struktury prawno-organizacyjnej pozwanej i zakresu kompetencji powódki, przyznanych jej przez zarząd, powódka jako dyrektor jest osobą zarządzającą zakładem pracy w imieniu pracodawcy. Posiada bowiem szereg kompetencji zarządczych: w szczególności zwalnia pracowników i prowadzi rekrutację zatrudniając nowych pracowników do oddziału. Wymóg wyrażenia zgody przez jednego z członków zarządu pozwanej, został wprowadzony dopiero 29 stycznia 2016 r. Również sama powódka przyznała, iż posiadała przed odwołaniem pełnomocnictwa, pełne uprawnienia do tego by zarządzać oddziałem. Powódka, jako dyrektor oddziału miała przede wszystkim uprawnienia do rekrutacji zatrudniania i zwalniania pracowników. Uprawnienia te po uchwale z dnia 29 stycznia 2016 r. uległy pewnemu ograniczeniu ale powódka nadal decydowała kogo zatrudnić i kogo zwolnić. Z pełnomocnictwa Zarządu Spółki wynika, że powódka jest umocowana do: „podejmowania czynności w zakresie prawa pracy w stosunku do pracowników Oddziału zgodnie z art. 3¹ k.p.” (Za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką albo inna wyznaczona do tego osoba), choć w tym zakresie musiała uzyskać zgodę jednego członka zarządu. Okoliczność, że to właściciel lub zarząd w imieniu właściciela określa ilość osób zatrudnionych nie zmienia faktu, że umowę lub wypowiedzenie podpisuje wyłącznie dyrektor oddziału i podpis (oświadczenie woli) dyrektora oddziału powoduje faktyczne zawarcie lub rozwiązanie umowy o pracę.

Przede wszystkim jednak decydującym momentem dla nabycia przez powódkę uprawnień do nagrody jubileuszowej jest dzień 19 stycznia 2016 r. W tej dacie powódka miała niewątpliwie pełny status osoby zarządzającej jednostką.

Przedmiotowa nagroda jubileuszowa nie może zostać powódce wypłacona, albowiem postanowienia Regulaminu Wynagradzania, zgodnie z dyspozycją art. 241²⁶ § 2 Kodeksu pracy nie znajdują zastosowania do dyrektorów oddziałów pozwanej, jako osób zarządzających w imieniu pracodawcy poszczególnymi oddziałami. Zgodnie z obowiązującymi przepisami Kodeksu pracy i orzecznictwem układ zakładowy nie może określać warunków wynagradzania pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy, co stosuje się odpowiednio do Regulaminu Wynagradzania.

Bezspornym w sprawie jest, że w okresie od 2001 r. do listopada 2015 r. nagrody jubileuszowe były wypłacone także osobom zajmującym stanowiska dyrektorów oddziałów i głównych księgowych. Sytuacja ta uległa zmianie gdy od 22 grudnia 2015 r. pozwaną spółką zaczął kierować nowy zarząd.

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że nagrody jubileuszowe wypłacane pracownikom zarządzającym zakładami pracy (do listopada 2015 r.) były wypłacane bez podstawy prawnej a zatem nienależnie.

Zgodnie z art. 18^{3c} § 1. Pracownicy mają prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę lub za pracę o jednakowej wartości.

§ 2. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, obejmuje wszystkie składniki wynagrodzenia, bez względu na ich nazwę i charakter, a także inne świadczenia związane z pracą, przyznawane pracownikom w formie pieniężnej lub w innej formie niż pieniężna.

Zasada równego traktowania w zakresie wynagrodzenia zdaniem Sądu dotyczy świadczeń należnych a nie świadczeń przyznanych bezpodstawnie. Pracownicy **mają prawo do jednakowego wynagrodzenia** (w tym także nagrody jubileuszowe). Uprawnienia powódki w tym zakresie są takie same jak uprawnienia osób zarządzających, które otrzymywały nagrody do listopada 2015 r. Wynikają przede wszystkim z przepisów kodeksu pracy. W szczególności wszystkie te osoby w tym powódka **nie miały uprawnienia** do nagród jubileuszowych. Nie można zarzucić pracodawcy aby odmiennie (nierówno bądź dyskryminująco) ukształtował prawo powódki do nagrody jubileuszowej w stosunku do pozostałych dyrektorów oddziałów. Uregulowania wobec tych osób były takie same. Wypłata nagród jubileuszowych osobom zarządzającym do listopada 2015 r. następowała bezpodstawnie. Były to świadczenia nienależne. W odniesieniu do powódki nie można więc przyjmować nierównego traktowania zgodnie z art. 18^{3d} k.p. Zasadę jednakowego traktowania pracowników stosujemy bowiem do świadczeń należnych, w sytuacji gdy wynika to z czynności prawnych a nie faktycznych pracodawcy.

Wobec powyższych ustaleń Sąd oddalił powództwo na zasadzie powołanych wyżej przepisów.

Sąd obciążył powódkę kosztami procesu jako stronę przegrywającą na zasadzie art. 98 k.p.c. Na koszty te składają się koszty poniesione przez stronę pozwaną na zastępstwo prawne zgodnie ze stawką przewidzianą w § 9 ust.1 punkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.